

અ લેખમાલા નં. ૭

-દીઓ અને ઉચ્ચ દરજ્જાની નોકરી.

(૨૦ મી માર્ચ ૧૯૧૭ ને દિવસે વડી ધારા
સભામાં રજુ કરેલા ઠરાવ પર
ઓ. મી. ખસુનું ભાષણ.)

હોમ રૂલ લીગ ફૉર ઇન્ડિયાની
મુ'બાઈની શાખા તરફથી
પ્રસિદ્ધ કરનાર,

શંકરલાલ ઘેલાભાઈ બેન્કર, એમ. એ.
૨૫૧, હોર્નબીરોડ, મુ'બાઈ.

કીમત બે પૈસા, ૫૦ નકલની કીમત રૂ. ૧-૦-૦
પોષ્ટેજ ભ્રમ

७०८५

Printed by Chintaman Sakharam Deole, at the Bombay Vaibhav
Press, Servants of India Society's Building, Sandhurst
Road, Girgaon, Bombay

and

Published by Shankerlal Gholabhai Banker, M. A.
251 Hornby Road, Bombay.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૦૮૫

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ અ.વિ.ભા.૨૫૨૧ ૨૫૧૦૨૨૧૫
૬૨૫૦

વિષય ભ ૨ : ૨૬

આઈલીગટન રીપોર્ટ સંબંધી ઠરાવ.

આં. મી. યસુનું બાષણ

સરકારી નોકરી માટેના કમીશનના રીપોર્ટ સંબંધી પંડિત માલવીઆએ જે ઠરાવ તા. ૨૦ મી માર્ચ ૧૯૧૭ ને દીને વડી ધારાસભામાં રજૂ કર્યા હતા, તે ઉપર આં. મી. યસુએ કરેલાં બાષણનો સંપૂર્ણ હેવાલ નીચે મુજબ છે.

સાહેબ,

હું આ સવાલ ઉપર બોલવાનું ઉભા થવાની સાથી પહેલીજ તક લઉં છું કે જેથી કરીને ઠરાવને નામે અમારી સામે ટીકા કર્યા પછી ઠરાવ ખેંચી લઇ, અમને જવાબ આપતા અટકાવવાની હીચકારી વર્તણૂક માટે ઠરાવ રજૂ કરનાર દોષિત થાય નહિ કે તેને થયા દેવામાં આવે નહિ. મારી ખાત્રી છે કે મારા મિત્ર પંડિત માલવીઆ આવી ચાલ ચલાવેજ નહિ, પણ છતાં પ્રમુખ મને પછી વાંધો કાઢી બોલતો અટકાવે નહિ, તે માટે હું પહેલીજ ક્ષણ બોલું છું. આપણી આગળ જે ઠરાવ લાવવામાં આવ્યો છે તે સંબંધી હું થોડીક ટીકા કરીશ. સાહેબ, આ કમીશન કેવા સંજોગોમાં,—શા માટે સ્થપાયું હતું ? હિંદના દરેક ભાગમાંથી એક સરખો પોકાર, ચાલુ પોકાર ઉઠી રહ્યો હતો કે અમને હિંદીવાનોને અમારા દેશની ઉંચા પગારની નોકરીમાંથી જે ભાગ વ્યાજખી રીતે મળવો જોઈએ તેમાંથી અમને અયોગ્ય રીતે અને અન્યાયપૂર્વક દૂર રાખવામાં આવ્યા છે, અને સાહેબ, આ પોકારને માટે એક સાચું અને સાફ કારણ હતું. રાજ્યકર્તાઓ આવે અને જાય, વાઇસરાયો આવે અને જાય, હું તેમને વિષે માનપૂર્વક બોલું છું, પણ તેઓ આ દેશના રાજ્ય કારભારની પ્રવૃત્તિના સ્વરૂપ ઉપર માત્ર સ્હેજ સ્હાજ છાપ મુકી જાય છે. ધારાસભાના સભાસદો સભામાં બેસે, વાતો કરે, એક બીજાને ગાળો દે, અને પછી તેમને નાશી જવાની રજા પણ મળે, પરંતુ તેઓ પણ, તેમના હાલના બંધારણ પ્રમાણે, જીવનવ્યવહારમાં કશી ગણતરીમૌ નથી. પણ હિંદી સનદી નોકરી, કે જે સંસ્થા હંમેશા ટકી રહે છે, તેજ ખરેખર અમત્યની છે. માણસો આવે અને માણસો જાય, પણ મારા મિત્રો, સનદી નોકરીના સભ્યો કહે છે કે તેઓ અને તેમનો સંપ્રદાય કે જે માટે તેઓ વ્યાજખી રીતે મગશર છે, તે હમેશા સુધી રહેશેજ. પણ અફસોસ ! તેઓ મમતી અને જડ થઇ જાય છે. તેઓ બલા માણસો છે, હિંદના લોકોનો માટે તેમનાથી જે કાંઈ થઇ શકે તે સધળું કરવાના એકજ ઉદ્દેશથી તેઓ પ્રેરાયેલા છે,

આ સમજી આપણે એકદમ કચુલ કરીએ છીએ, પણ હિંદના લોકો કે
ના બલને માટે તેઓ મથી રહ્યા છે, તેમના ઉપર તેમના રાજ્ય કારભારની શું
અસર થાય છે તે તેઓ કાંઈ કાંઈ વખતે જોઈ શકતા નથી. સાહેબ, તેથી દેશના
રાજ્ય કારભારમાં હિંદીવાનોને પૂરતો ભાગ મળવો જોઈએ, તેમને સનદી
નોકરીમાં દાખલ થવાની સગવડ કરી આપવી જોઈએ—એ મોટો નિયમ સ્વીકાર-
ાવવાને અમે હિંદીવાનો લાંબો વખત થયા આગ્રહ કરીએ છીએ—તે અમારે
માટેજ—નહિ કે તે નોકરીઓને માટે—નહિ કે તે મોટા પગારને માટે—પણ સર-
કારના ઉંચા રાજ્ય તંત્રમાં અમારો હક નોંધાવવાને માટે, તેમાં અમારો હિસ્સો
મેળવવાને માટે.

માટે, સાહેબ, આ કારણસર અમે વિલાયતની સાથે હિંદમાં પણ સનદી
નોકરીને માટે પરીક્ષા લેવાય એમ માંગીએ છીએ. જરા વિચારો, સાહેબ, કે જો
અંગ્રેજ યુવકોને એમ કહેવામાં આવે, કે વિલાયતની સનદી નોકરીને માટે
લાયકાત મેળવવા કામસચાટકા જાય, ત્યાંની ભાષા,—તેઓ કઈ ભાષા બોલે છે
તે મને ખબર નથી—પણ ત્યાંની ભાષા શીખો, ત્યાંની ભાષામાંજ પરીક્ષાઓ
પસાર કરો અને પછી વિલાયતમાં કારભાર ચલાવવા પાછા જાઓ, તો તે
વ્યવસ્થા તરફ અંગ્રેજોની વૃત્તિ કેવી હોય ? અમારી સ્થિતિ—પણ તેવીજ છે. આ
એક અંતિમ દાખલો લીધો છે તે બંને સંજોગો તદ્દન સરખાજ છે એમ જણા-
વવા નહિ, પણ હાલની વ્યવસ્થાથી ઉભી થતી મુશ્કેલી—બલકે તેનું બેહુંદા પાણું,
ખતલાવી આપવાનેજ. તમે હોંદી યુવકોને તમારી પોતાની ભાષામાં મુશ્કેલ
પરીક્ષાઓ પસાર કરવાનું કહો છો; તમે ઘડી ભર પણ સમજી શકો છો કે આ
ભાષાની કસોટીથી તમે અમારા ઉપર કેટલો ભારી બોજો નાંખો છો ? તમે તેથી
કેમ સંતોષ પામતા નથી તે અમે સમજી શકતા નથી; તમારી ભાષા ઘણી મુશ્કેલ
છે છતાં તે શીખવાનો બોજો અમારી ઉપર નાંખીને તમને સંતોષ થતો નથી,
પણ તમે આગળ વધીને અમને પરીક્ષા આપવાને તમારે દેશ જવાનું કહો છો;
અમે અમારા દેશમાંજ તમારી પરીક્ષાઓની કસોટીમાંથી પાર ઉતરવાને બનતું
કરીએ, અને અંગ્રેજી યુવકોના બરોબરીઆ ગણાવાને લાયક ઠરીએ, તો પછી;
અમે પૂછીએ છીએ, કે, “અમને સનદી નોકરીમાં શા માટે દાખલ નહિ કરો.”
કમીશનરોનો રીપોર્ટ કહે છે કે “તે બસ નથી, બીજી વાતોનો પણ વિચાર
કરવાનો છે.” હું તે ના પાડતો નથી, તમે કહો છો કે “અમારે માત્ર તમારી
ભાષાજ શીખવાની નથી પણ અમારી પરીક્ષાઓ પસાર કરવાને વિલાયત જવાની
જરૂર છે.” વાહ, સાહેબ, આ વાત વ્યાજબી હોય કે નહિ, આ વ્યવસ્થા માનવ
જાતીની ઉંચી અદાલતમાં ન્યાયી ઠરે કે નહિ પણ અમે તે સ્વીકારી છે—તે સામે

વાંધો ઉઠાવીને સ્વીકારી છે, અને અમે કહીએ છીએ કે જો તમે એમ ધારતા હો કે સરકારી નોકરીમાં દાખલ થવા ઇચ્છતા યુવકોને જોઇતો અનુભવ મેળવવાને માટે વિલાયતમાં રહેવાની જરૂર છે, તો અમે તેમને ત્યાં રાખીશું, પણ તેમને આ દેશમાં જ તેમની પરીક્ષાઓ પસાર કરવા દઈ, સનદી નોકરીમાં દાખલ થવાની ખાત્રી સાથે જ નવાદો. આ અમારો મુદ્દો છે. સાહેબ, કમીશને અમારે માથે આ ૨૨ મોટા પુસ્તકો ફેંક્યા છે, પણ તેથી વળ્યું શું? જો તમે અમને હિંદીવાનોને તક આપી હોત, તો અમે તમારી ભાષા શીખીને, થોડે ધણે અંશે પણ શીખીને હરીફાઈ કરી શકતે—પણ કમીશને અમારા હક્ક તપાસ્યા છે અને તેઓ તેમના ચુકાદામાં કહે છે કે “અમે દરવાજા ઉપર તાળાં પર તાળાં માર્યા છે, અમે પરીક્ષાને માટે ૨૨ ની ઉંમર કમી કરીને ૧૭ ની ઉંમર નક્કી કરી છે, કારણ કે ૧૭ની ઉંમર અમારા નિશાળ છોડી જતાં યુવકોને અનુકૂળ છે, તમને અનુકૂળ નહિ હશે પણ અમને છે. અમે વધારે પણ કર્યું છે—અમે કહીએ છીએ કે પરીક્ષા પહેલાં ઉમેદવારે વિલાયતની જાહેર સ્કુલમાં ત્રણ વરસ રહેવું જોઈએ, અમે તેથી પણ વધારે કર્યું છે—અમે (પરીક્ષા માટેની) ભાષાઓમાંથી સંસ્કૃત, આરાબીક અને પર્શિયન કાઢી નાંખી છે. તમને સંતોષ નથી થતો? આને બદલે, મહારાણીના ઢંઢેરાને અગવડભર્યા કાગળીયા તરીકે તદ્દન બાજુએ મૂક્યો છે છતાં, અમે તમારી બંધી તકો લઈ લીધી નથી, તેથી તમને સંતોષ નથી થતો? અમે તમને હિંદમાં હરીફાઈ કરવાને માટે ૭ જગ્યાઓ આપી છે, શું તમને તેથી સંતોષ નથી થતો? ” હું તમને પૂછું છું, સાહેબ, હું સનદી નોકરીઓના પ્રતિનિધિઓ કે જેઓ મારી વિરુદ્ધ છે, નહિ, હું તેમની મારી ચાહું છું, હું વિરુદ્ધ નહિ, પણ મારી સામે બેઠા છે એમ કહીશ હું તેમને પૂછું છું કે અંગ્રેજ યુવકો માટે આવી વ્યવસ્થા સૂચવી હતો તો વિલાયતમાં કોઈ પણ અંગ્રેજ તે સ્વીકારે એમ આશા રાખી શકતે? પણ જે તેઓ તેમને પોતાને માટે સ્વીકારે નહિ, તે શું તેઓ અમારી હિંદમાં સ્વીકારવાની આશા રાખે છે? આ નેકબખ્ત કમીશન કે જેનો ખરચ કોણ જાણે કેટલા હજાર પાઉંડ થશે પણ જે, બેશક, તેના સલાસદોને ખેતાઓ અપાવશે, તે કમીશનના રીપોર્ટમાંની આ તો માત્ર એક જ વાત છે. પણ આ વાત, આ એક જ વાતથી સાફ જણાતું નથી કે કમીશનરો એ જે કાર્ય કર્યું છે તે હિંદના લોકો સ્વીકારે તેમ નથી. તે તેમની સમજ શક્તિને એક અપમાન બરાબર છે; તે તેમના હક્કોનો નકાર છે. જો અમને સાફ સાફ ભાષામાં કહેવામાં આવે કે “ તમારે માટે સનદી નોકરી બંધ છે ” તો અમે સમજી શકીએ. સાફ સાફ વાત અમે સમજી શકીએ પણ આ ઢોંગ, અમે સમજતા નથી.

હું કહું છું આ હિંદની સમજ શક્તિને અપમાન છે. સાહેબ, આ કમી-
શનનો ઉપયોગ શું, હિંદમાં માત્ર સાત નોકરીઓ માટે પરીક્ષા લેવાય તે સાર
આ પૈસા, આ શક્તિનો વ્યય શું? અને આ સાત નોકરીને માટે પણ શું
સરતો? આ સાત નોકરીઓ આપવાની છે પણ તે જાહેર ખુલ્લી હરીફાઈથી
નહિ, પણ આપણી યુનીવર્સિટીની પસંદગી પ્રમાણે; વાર સાહેબ, આ
પણ એક અમને દૂર કરવાનો પ્રયત્ન છે. હું આ વખતે આ સભામાં
કમીશનની બલામણા વીધે ચર્ચા કરવા માંગતો નથી; હું તો માત્ર એક
મોટી ચેતવણી આપવા ઉભો થાઉં છું અને તે એજ કે કમીશનનો રીપોર્ટ છોડી
દેવાનું જહેતર છે. કારણ કે હવે સંજોગો ખીલકુલ બદલાઈ ગયા છે. લગભગ એ
વરસથી હિંદની સ્થિતિ લગભગ ૫૦ વરસ જેટલી આગળ વધી છે. આ કમીશન
તો કાલક્રમ વિરોધ છે તેને પડતું મૂકા તેથી હિંદ દીલગીર થશે નહિ. પહેલું જો
હિંદની લાગણી તપાસ્યા વગર હિંદના લોકોને કમીશનની બલામણા કેટલેક સુધી
સ્વીકારવા બાધક છે તે શોધી કાઢ્યા વગર, અને જે વર્ગને માટે આ કમીશન
નીમવામાં આવ્યું હતું, તે વર્ગને આ બલામણા કેટલી નામંજૂર છે તે જાણ્યા
વગર તમે આ કમીશન ઉપર કામ લેશો, તો તમે એક મોટું જોખમ
ખેડશો, ખરે! તમે અસંતોષની વાત કરો છો, તમે બેદીલી વિષે બોલો
છો, પણ એ અસંતોષ, એ બેદીલી વધે, મજબુત થાય એવાં પલગાં
ક્ષો નહિ. પ્રભુને ખાતર એવું કાંઈ પણ કરો નહિ કે જેથી કરીને હાલના
સંજોગોમાં હિંદી સરકારના ઇરાદા માટે જે કાંઈ શક છે તેથી પણ વધારે શક
ઉભો થાય. કારણ કે, સાહેબ, હોમ રૂલ મળે કે નહિ, સંસ્થાનોના જેવું
સ્વરાજ્ય આવે કે નહિ, ૨૦ વરસમાં આવે કે પચાસમાં આવે, પણ અમને તો
લાગશે, અમને હરરોજ લાગે છે કે, બવિષ્યમાં ગમે તે થાય, પણ જો તમે
સનદી નોકરીમાં હિંદીવાનોને વધારે સંખ્યામાં લઈને હિંદને દેશના રાજ્ય
કારભારમાં વધારે લાગ આપશો તો ખીજા સલાહો બાજુએ મૂકતાં, તમે તમારું
રાજ્ય બંધારણ હાલ છે તે કરતાં વધારે રચિતર પ્રિય બનાવશો. માટે,
સાહેબ, હું ધારું છું કે મારા માનવંતા મિત્ર, પંડીત માલવીયાએ જે વિનંતિ
કરી છે કે આ સભાના સભાસદોનો અભિપ્રાય ખુલ્લા વાદવિવાદથી
મેળવ્યા વગર તથા જાહેર પ્રજાનો મત જાણ્યા વગર આ કમીશનના રીપોર્ટ
ઉપર કાંઈ પણ પગલાં લેવા નહિ, તે અતિ મધ્યમ સરની છે.

કારણકે, સાહેબ, જો તમે આમ નહિં કરો, તો શું થશે? કમીશન સનદી
નોકરીના સભાસદોને વધારે પગાર, રજા અને પેન્શનને માટે વધારે સગવડો,
અને નોકરી ઉપર વધારે સત્તા આપે છે, પણ તે નોકરીમાં દાખલ થનાર

હિંદીઓના ઉપર વધારે બંધનો નાંખે છે. શું તમેજ તમારા દાવાનો ન્યાય કરશો ? તમે કરી શકો છો. તમે આખરૂંદર અને પ્રમાણિક છો, પણ પોતેજ પોતાના દાવાનો ન્યાય કરવાની કોણ હીંમત કરી શકે ? કોણ, અને સાહેબ, આ બાબત કે જેમાં વાંધો વ્યવહાર રીતે અમારી અને સનદી ફોનોકરી વચ્ચેજ છે ? જાહેર રીકા, જાહેર ચર્ચાથી આ બાબત ઉપર જે અજવાળું પડી શકે તે વગર, તમનેજ તમારા દાવાનો ચુકાદો આપવાની ગંભીર સત્તા સોંપવામાં આવે તે વ્યાજબી છે ! સાહેબ, મારાથી કાંઈ તપીને બોલાઈ ગયું હશે અને જે બોલાઈ ગયું હોય તે હું તે માટે આ સલાની અંતઃકરણ પૂર્વક માફી માગું છું. તે ઘણું અંશે તો આજે સવારના બનાવથી મને જે ક્ષોભ થયો હતો તેને લીધે હશે. પણ તે કદાચ આ કમીશન કે જેના તરફથી અમને ઘણી આશા હતી, તેની ભલામણથી અમને જે નાશીપાશી થઈ છે તેને લીધે પણ હોય. પણ તે બધું બાબતોએ મૂકી, નમ્રતાથી દૂર કાઢી, મને હિંદના એક નમ્ર વક્તા તરીકે ગણી, હું વકીલ વગર ન્યાયથી અદાલત આગળ હાજર થાઉં ત્યારે તમે મને જેટલી છુટ આપો, તેટલીજ છુટ આપો. મને માત્ર હિંદની કારોબારી સરકાર આગળ અરજ કરનાર શખ્સ તરીકે લેખો, હું આશા રાખું છું કે તમે મને એટલી છુટ આપશો, અને મારો પક્ષ રજૂ કરવામાં જે કાંઈ ખામીઓ હોય તે દરગુજર કરશો. મને આશ્ચર્ય છે કે તમે મારા માનવંતા મિત્ર પંડીત મદન મોહન માલવીઆએ કરેલી અરજ ધ્યાનમાં રાખશો અને હું એટલુંજ કહીશ કે, તમે ગમે તે કરો, પણ તે કરતાં પહેલાં વિચાર કરો, અને દેશને તેના ચુંટી કાઢેલા પ્રતિનિધિઓ મારફતે પોતાનો મત દર્શાવવાની તક આપો.

Bombay Home Rule Series.

- No. 1 The Policy of the Home-Ruler. Price half anna
 No. 2 Comparative income and poverty of India. Price half anna.
 No. 3 Shall Colonies rule India?
 Speech by Mr. H. S. L. Pollock. Price two annas.
 No. 4 Indentured Indian Labour. Price two annas.
 No. 5 Indians and Public Services. Price half anna.

स्वराज्यलेखमाला

स्वराज्यपत्रिका

- नं. १ मुदतबंदी मजुरपद्धति. किं. १ आणा. नं. १ होमरूल लीगला काय पाहिजे आहे
 नं. २ हिंदी लोक व ऊच्च दर्जाच्या नं. २ पार्लमेंटमधील हिंदुस्थान.
 नोकऱ्या किं. अर्धा आणा. नं. ३ हिंदुस्थानला स्वराज्य कां पाहिजे त्याचे
 एक कारण.
 नं. ४ शिक्षण आणि स्वराज्य.
 नं. ५ हिंदुस्थानचे भयंकर दारिद्र्य.
 किंमत प्रत्येकीं पाव आणा.

स्वराज्य लेखमाला

स्वराज्य पत्रिका

- नं. १. स्वराज्य शा भाटे ?
 नं. २. स्थानिक स्वराज्य
 नं. ३. प्रान्तिक स्वराज्य
 नं. ४. राष्ट्रीय स्वराज्य
 नं. ५. सुधारानी योजना
 (मुंआछनी प्रान्तिक काँग्रेस कमिटीचे धडेकी)
 नं. ६. हिन्दू अने संस्थाने
 नं. ७. हिन्दी लोक अने उच्च दरजानी नोकरे

वार्षिक लवामभ आना पार (०-१२-०)

स्वराज्य लेखमाला छुटक नकल जे पेसा, ५० प्रतानी की. १-०-०
 स्वराज्य पत्रिका ,, ,, १ पैसा, १०० प्रतानी की. १-०-०

CAN BE HAD AT:—THE Home Rule League,
 251, Hornby Road, Fort, BOMBAY.

